

НОВИНИ

На Житомирщині депутата «слухали» викрили у недостовірному декларуванні

Заблюдовалено 198 російських БПЛА

Посилка вибухнула у поштовому терміналі в Оболонському районі Києва: одна людина загинула, двох – травмовані

Оперативна інформація щодо російського вторгнення станом на 08:00 05.06.2026

Генеральний штаб ЗСУ інформує про втрати ворога на 05.06.26

Американська Палата представників ухвалила великий пакет допомоги Україні та санкції проти Росії

Російські «неструби» закликали Путіна зупинити війну?

Некроменти в Макарівському районному суді та нові кваліфікації пілота для ескадри Тандира прямо з камери СІЗО

Моніторинговий візит до Шенетського виправної колонії №98: покращення матеріально-побутових умов та системні порушення прав засуджених

Зброя брата та смерть у 17 років або як надбавить руйнує дві родини на Дніпропетровщині

Містерингові обречені на диспетчерському колібраціоному або як уникнути в'язниці після вечора і запитанням під пісні Газманова

Законовсерватор в пікселі: як державна переворотна військовий служби для засуджених на безстрокове покарання

Мрія про обмін та претензії до експертів від вбачи Андрія Парубія, якому іприманують п'ять кримінальних звинувачень

Кафедра військових злочинів. Як ГРУ готує в МДТУ ім. Буракова захорони та білше «інформаційної війни»

COVID-19 ДТП Донбасс як Розлив, дній агресивні Росіїїї атака дронів-камікадзе **ВОЙСТВО** білшево мирних жителів виманево війна воїна с Росіїїї воєні зростає **РФ втратила** окупантів **Війна з Росією** грабів державні зброя **ОПЕРАТИВНА** інформація поєсибники окупантів **Війна з Росією** втрачене копія підлоблення документів **Росія** за кермом зростає зброю окупантів **Росіїїї** російські воєні злочини **Росіїїї** мир смертельна **ДТП** убийство хабар **Шаркряйство**

РЕКЛАМА

ВІЙНА З РФ

Україна переломлює перебіг війни

PUBLISHED 5 VERPNA 2026

Війна в Україні досягла переломного моменту, про це пише Джек Воллінг, старший аналітик зброї у Лондоні в статті в журналі Foreign Affairs. Після нещадної української контратаки 2023 року повномасштабне російське вторгнення ушло в передбачуваній ритмі літніх та зимових наступальних операцій, між якими тиєс атак слабшав, поки російські підрозділи проходили ротації та переформування. На перший погляд, цей рік здеться таким самим.

З наблизженням літа українські військові в російських та окупованих уздовж фронту знову фіксують невідне зростання кількості бойових збрар та спроб інфільтрації. Проте настрій серед українських командирів змінилися. Російські атації чинять менший тиск на їхні підрозділи, ніж у попередні роки. Хоча удари безпілотноїк та артилерійські обстріли залишаються постійними, бєззабиті Росіїїї впадає. У Києві зростає оптимізм щодо того, що Україна здатна змусити Росію погодитися на припинення воєни.

Ця зміна настроїв в Україні є наслідком не радикальної трансформації методів ведення війни, а скорше ледве помітного розвороту кількох тенденцій, які разом вказують на серйозну зміну траєкторії конфлікту. Протягом усього 2024-го та більшої частини 2025 року Росія мала змогу набирати більше солдатів, ніж втрачала. Завдяки цьому російські війська могли нарощувати інтенсивність наступальних операцій, навіть попри колосальні втрати.

Україна, навапак, зазнавала трохи більших втрат, ніж могла компенсувати новобранцями, через що оборонні лінії з кожним місяцем дедалі тоншали. У Москві це породило самовпевнені віру в те, що, навіть якщо просування буде повільним, російська армія зрештою окупує весь Донбас – спірний регіон на сході України, на який Росія висунула претензії у 2022 році.

Кремль вважає, що в певний момент його територіальні здобутки прискоряться, оскільки міжнародна підтримка України вичерпається, а Київ зійдеться з брамом російських підрозділів для утримання всієї лінії фронту. Це змусило Москву зайняти безкомпромісню позицію на переговорах за посередництва США після відходу Росіїїї від Дону до Таврії. Зрештою, Кремль розраховує, що в разі провалу перемовин він отримає бажане на полі бою.

Проте Росія більше не їде задалека від визначеним шляхом до досягнення навіть своєї наймакимальнішої мети – завоювання Донбасу. Оскільки Україна здатна відвоювати позиції на лній фронту та зривати російські наступи, а військи РФ дедалі сильніше відчуває виснаження від війни та деградацію своєї бойовий сили, те, що довог здавалося неперемодобним, тепер стає цілком імовірним. Київ та його партнери можуть переконати Москву, що припинення воєни – це найкращий вихід для неї.

Віртуальні перемоги п'яти десантних дивізій Кремля на тлі залізобетонної реальності Малої Токмачки

Українське відродження

Протягом останніх двох років українським командирам зв'язував руки брак живої сили. Щомісячні втрати перевищували кількість особового складу, який направлявся до бойових частин і навчальних центрів. Неможливість проводити ротацію солдатів, щоб дати солдатам перепочинок від бойовий дій, привело до виснаження пілоти. Українська армія здала мобілізація близько 30 000 нових солдатів на місяць, але до фронту взаємчій доходила менше ніж половина з них. Багато хто не підходив для служби в бою за станом здоров'я. Інші були деморалізовані низьким рівнем підготовки.

Війська стають суттєво менш ефективними, якщо перебувають у зоні бойовий дій понад 40 днів поспіль, свідчать дослідження, проведені офісом Головної інспекції Міністерства оборони України. Проте ротація підрозділів була обов'язковою, оскільки переміщення солдатів на передову та з неї робило їх уразливими для ворожих дронів та артилерії.

Як наслідок, бічії проводили в зоні бойовий дій понад 200 днів поспіль. Це призвело до виснаження всередині бригад і формування увялення, що служба – це квітко в один кінець до шпиталю чи моргу, що спонукало новобранців тікати з навчальних центрів. На початок 2026 року понад 200 000 українських військових значилися як такі, що самовільно залишили частину (СЗЧ).

Однак у середині 2025 року українське військове керівництво почало вживати заходів для розв'язання цих проблем. Раніше найвищим рівнем тактичного формування в українській армії була бригада. У 2025 році Україна створила понад десіток армійських корпусів, кожен з яких відповідає за кілька підрозділових бригад.

На корпусі також покладали завдання з підготовки, щоб бічії навчали ті самі люди, які поведуть їх у бій. Хоча цей процес усе ще триває, він уже підвищив якість індивідуальну та знімий рівень дисципліни серед новобранців. Деякі українські підрозділи також перейшли від п'яти технік базової загальновійськової підготовки до восьми, щоб краще готувати солдатів перед відправкою в бій.

Водочас низька український підрозділ почав ефективніше інтегрувати пілоти, безпілотні системи, артилерію та бронетехніку. На лній фронту це вдалося створити періоди домінування над росіянами, що дозволяло проводити ротацію військ і навіть здійснювати наступальні дії. Належність до загальновійськової бою допомагає українським силам просунутися на Куп'янському напрямку восени 2025 року та в районі Гуляйполя навесні 2026 року.

Що важливіше, українці утримували сприятливе співвідношення втрат, втрачаючи менше солдатів, ніж росіяни, навіть під час наступу. Українські підрозділи БПЛА також стали ефективніше діяти в тому, що в українській армії називають "середими ударами", атакуючи російські логістичні цілі на глибині до 100 кілометрів від ліній фронту.

Зростання щільності українських систем розвідки та ураження на полі бою ускладнює для російських сил спроби прориву українських ліній та постачання власних військ. Це обмежує боюву мць, яку Росія може зосередити на будь-якій ділянці фронту, зменшуючи тиєс на українські підрозділи.

Підняття реформ із підвищенням тактичної майстерності та покращенням підготовки дозволило українській армії переламати тенденцію занепаду, що характеризувала 2024-і (більшу частину 2025 року). У першій половині 2026 року зафіксовано чистий позитивний приплив нового персоналу до бойових частин. Поки що ці здобутки крихіткі.

З появою густої зелені («зеленки») від весни до літа у російських військ з'являється більше можливостей для просування та тиєси на українські позиції. У той час як деякі українські підрозділи демонструють вищу тактичну майстерність, інші бригади продовжують стикатися з труднощами. Менше з тим, є підстави вважати, що зміни, впроваджені українською армією за останній рік, лише зміцнюватимуть її у майбутньому.

Становлення нових армійських корпусів має допомогти поширити найкращі практики на бригади, які мають проблеми. Президент України Володимир Зеленський також оголосив про реформи системи мобілізації та умов служби, які мають гарантувати, що більше мобілізованих доходиме саме до бойових підрозділів. Ці реформи включають підвищення грошового забезпечення, чітко визначені термини служби, а також реструктуризацію підготовки та самого процесу мобілізації. Важкі бої тривають, але українська армія подолає кризу з живою силою і стає більш тактично вправною у поєдинні нових інструментів війни зі старими.

- Битва за вісім квадратних кілометрів яка триває довше за облогу Карфагена і Ла-Рошелі

Російські негаразди

На протврату ледве помітним, але позитивним зрушенням у стані української армії, російські війська почали демонструвати зниження ефективності на полі бою. Це результат збігу кількох факторів. Протягом 2024 та 2025 років переваги Росії базувалися на залученні Московію величезних резервів живої сили та комплексному застосуванні вогневих засобів, що разом виснажувало українські сили.

Теоретично, оскільки темпи набору в Росії перевищували її втрати, Кремль міг би відправити частину військ на тривалішу підготовку, підвищивши загальну якість армії. Натомість російське командування, схоже, задовольнилося практичною кількістю і безперервними втратами, кидючи на українські позиції сили з підготовки від двох днів до двох тижнів. Це призвело до близько 23 000 російських втрат щомісяця протягом 2025 року.

Російський рекрутинг встигав за втратами значною мірою завдяки потужним фінансовим стимулам Кремля, окрема значна одноразова виплата та списання боргів. Хоча цей підхід виявився дієвим способом залучення некваліфікованих новобранців, він не залучив належної кількості технічних спеціалістів, які можуть розраховувати на солідні зарплати в цивільному секторі або в оборонно-промисловому комплексі. Російська армія, наприклад, катастрофічно не виконує плани з набору операторів дронів.

Гроші як головний мотив служби також призвели до накопичення в російських підрозділах особового складу, який прагне за будь-яку ціну уникнути бою. Офіцери беруть хабарі від солдатів, які не хочуть йти на штурм. Водочас солдатів, які порушують дедалі більшу кількість суперечливих наказів та статутів російської армії, карють відправкою на «місн штурми».

Цей безкомпромісний підхід часто затягує важливіх військових забезпечення – наприклад, логістів, які порушили якісь правила. В армії, де логістика забезпечення координується через Telegram, а саме Telegram офіційно заборонений, сумнівний логіст ризикують бути затриманими військовою поліцією і або змушеним платити відкупні, або переведеним у штурмовики.

Результатом цього з часом став надлишок "блатних" солдатів середньої ланки на лній передові, які займають здригнуті, та вивантажені кадри із бойового дисципліном і підпорядкованих підрозділах через їхню загальну чи порівняно у штурмах. Брак якості на нижчих рівнях призвів до погіршення бєззабитості та нездатності виконувати плани чи накази. Чимало офіцерів отримали звання безпосередньо на полі бою, без належної підготовки, і їхнім головним завданням стало психологічно підготувати солдатів до атаки, а не грамотно спланувати та провести її.

У попередні роки нищівний ефект російської артилерії, ударів безпілотноїк та керованих авіабомб (КАБів) компенсував низьку якість російської пілоти. Але зараз поле бою виглядає і функціонує зовсім не так, як змивли уявляти російській військовій стратегії. Сьогодні воно являє собою не стільки дві лній фронту, що протистоять одна одній, скільки смугу бойовий дій зєшириши близько 30 кілометрів, де сили обох сторін перемішані.

Картографічні інструменти, якими користуються російські штабисти, погано пристосовані для точного відображення реального стану справ. Як наслідок, виникає розрив між тим, що малюють на картах російські планувальники, і наказами, які взагалі можливо виконати. Це призводить до падіння ефективності координації ударів.

Офіцери на нижчих рівнях далеко не завжди знають, як виконати отримані накази. Щобільше, офіцери середньої ланки спонукають завітувати «нагору» виконавці про успіхи. Ці фактори спрчинили колосальну розбіжність між тим, що, на думку вищого російського командування, перебувають їхні війська, і реальністю на землі. У результаті російська армія регулярно припускається помилок при розподілі артилерії та дронів і видає чужі накази, заснованих на жабній інформації, які просто неможливо виконати. Простіше кажучи, російські сили дедалі частіше виявляються нездатними втілювати задуми у військовій операції, що призводить до послаблення їхніх атак.

Впевненість без самозаспокоєння

Підняття тенденції до зміцнення української згуртованості та деградації російських бойових частин може створити враження, що успішній для України результат уже немимучий. Це зовсім не так. Російська армія все ще має понад 600 000 військових, які атакують Україну, і не відчуває браку боєприпасів завдяки сильному величезному військово-промисловому комплексу. Російські дрони та КАБв продовжують створювати проблеми для української логістики, а російська пілота досі промачує українські позиції, щоб знайти та використати прогалини. Танення української ППО проковує нові російські атаки безпілотноїк і крилатих ракет по всій території України.

Українській армії доводиться вести важкі бої, щоб утримувати позиції, а на деяких напрямках, наприклад у районі Костянтинівки, вона втрачає території. Українські військові можуть бути більшими оптимістами, але вони залишаються втомленими.

Хоча деякі українські підрозділи продемонстрували значне покращення бєззабитості, існують бригади, які стабільно покazують незадовільні результати. Крім того, російські війська перебувають небезпечно близько до ключових українських міст, таких як Запоріжжя на півдні країни. Поточна тактична картина може бути на користь України, але права на помилку майже немає.

Проте Росія не здатна завершити окупацію Донбасу до кінця року, як вимагав Кремль. Без серйозної реорганізації російських сил незрозуміло, чи зможе Москва досягти цієї мети і у 2027 році. Війна виснажує ресурси, і російська воєнна машина має серйозні проблеми.

Наразі немає жодних ознак того, що російський президент Володимир Путін змінив свій погляд на Україну як на державу, що не має права на існування, або що він відмовився від пропозиції підкорити її. Але Путін продемонстрував, що завжди на реалі поля бою, коли їх неможливо проіти іноувати, як це було під час наступу російських військ на Київ та Харків у 2022 році. Тому питання полягає в тому, як Кремль відіграє, коли усвідомить, що його перспективна на полі бою тануть.

Величезний ризик полягає в тому, що Кремль піде на ескаляцію і розпочне масштабну військову мобілізацію, адвандсь до примусового призову необхідних фахівців та великого резерву живої сили. Це може принести Росії певні територіальні здобутки в Україні, але такі крок пов'язаний із великими політичними та економічними ризиками всередині самої РФ.

Центральний банк Росії вже попереджає, що країна стикається з гострим дефіцитом робочої сили. Крім того, зважаючи на теперішній рівень деградації російської армії, невідомо, чи зможе збройні сили ефективно використати такий масивний приплив людей. Кремль, імовірно, звачує наслідки такого радикального кроку. Військової кілкі равіє протягом війни рекомендували ширшу мобілізацію, але Путін завжди цьому опирався.

Інший варіант – Кремль призначить будь-які великі наступи й переїде до глухої оборони, не пропонуючи припинення воєни, але продовжуючи тероризувати Україну дронами, балістичними та крилатими ракетами протягом наступної зими.

Путін може розраховувати на те, що Росія здатна затягнути конфлікт на довший термін, ніж зможе витримати Київ. Але цей шлях стає дедалі важчим для Кремля, оскільки українці демонструють здатність до ефективніших наступальних дій. Дедалі активніше використовується Україною дальнобойні удари по бєззабитості важливіх для російської економіки, також ускладнить для Москви ведення цієї "ячної війни".

З воєни та в політима

Якщо Україна зможе посилити поточні тенденції до кінця року (коли її власні сили їдуть угору, а Росія стикається з труднощами), стає дедалі реалістичним, що Київ та його партнери зможуть переконати Москву в доцільності реалізації безумовного припинення воєни. Партнери України мають ретельно зважити, як зробити цей шлях привабливим для Кремля, адже існує чимало "отруйних пігулок", які можуть завдати процесі і спонукати Путіна загнати конфлікт далі. Проте відмовляється від такої можливості, щоб довести Путіна: припинення воєни – це найменш ризикований варіант для нього.

Це не означає, що Путін відмовиться від своєї ворожості до України. Але Кремль може переорієнтувати себе, щоб припинення воєни є найкращим шляхом до його кількох меть, оскільки досягти їх на полі бою наразі не вдалося. Путін безперечно спробує зіграти на подальшій політичній та економічній вразливості України, щоб тиєси на Київ. Крім того, плавза дозволить Москві вирішити частину проблем у своїй армії, через що над Україною постійно висітиме загроза нового нападу в будь-який момент.

Українське суспільство, зі свого боку, привітало б перепоинок від виснажливої війни. Якщо Україна та Росія домовляться про припинення воєни, це стане великим досягненням для Києва і дасть шанс працювати на досягненням сталого миру. Водочас це несе в собі величезні ризики.

Українці почнуть тиєси на уряд з вимогою демобілізації або, як мінімум, замки десантників, але виснажених солдатів на передові воєнними, але менш обстріляними новобранцями. Після років життя в режимі воєнного стану країні доведеться ратують зіткнутися з колосальними руйнуваннями промисловості та інфраструктури.

Політична єдність країни дасть трицину через вимоги проведення виборів. З відчуттям, що безпосередня загроза з боку Росії відступає, європейські партнери можуть стати менш щедрими у фінансуванні оборони України. Коротше кажучи, країна опиниться у вразливому становищі, а Росія отримає безліч можливостей для дестабілізації свого сусіда.

Хоча успішне завершення війни далеко не гарантоване, зараз воно є цілком реальним сценарієм. Щоб зробити цей шлях більш привабливим, Київ має продовжувати зміцнювати свою оборону шляхом завершення реформи та реструктуризації своїх сил. Міжнародні партнери України повинні продовжувати чинити належний тиск на Росію, озброюючи Україну та посилюючи економічні санкції проти Кремля.

Політичні та економічні ризики від нескінченного затримування конфлікту вже почали тиєси на ухваленні рішень у Кремлі. Партнери України мають оцінити, як вони можуть допомогти змінити розрахунок Москви. І для Європи – з огляду на поступове відсторонення Вашингтона від справ на континенті – стає життєво важливою серйозно замислитися над тим, як вилрати цей крихітний мир і рази досягнення припинення воєни. Зрештою, припинення воєни є необхідною передумовою для безпеки та процвітання України, але воно їх не гарантує.

Автор: Джек Воллінг

Джерело: Foreign Affairs

Like

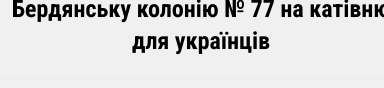
Tweet

У ФОКУСІ

Російські загарили постраждалих під час війни в Україні

ІНШІ НОВИНИ

Арсенал парламенту: скільки народних депутатів задекларували ...

ДЕТАЛЬНІШЕ

Дочка Путіна вилітає із завоєво: ось що сказала Катерина ...

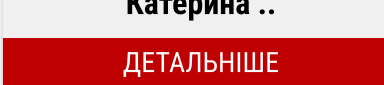
ДЕТАЛЬНІШЕ

ДУМКИ ЧИТАЧІВ

«А МІТ ТІТ ПРИ ЧОМУ?», Смертельна відмова за гнучі казки на поштуку та ціна бєззабитості російської пілоти

ФОТОРЕПОРТАЖ

Як виглядає українська ТБЛ, що переїхала на нову ракетку загарили російськими загарили

НОВИНИ ІТ

Технології

Загрузка...